Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

Ut quid filiam tuam tamis legib; subdidisti? Seroi respondit. Pro salute tua iam iā multos dies laboraui. ⁊ ñ potui eam ab hac stultitia revocare. Cognoscas eam aliam esse decepta. qui dicunt dēos nrōs lapides ⁊ ligna esse. Conversus ps̄es ad beatam fusca dicē. Quid vocaris? Sca fusca ꝓ. Fusca. Preses dixit. Que dn̄ colis? Fusca ꝓ. Xpm dn̄m. Preses dixit. Tu illum xpm dicis? quē iudei crucifixerunt? Pro magnos deos accaron ⁊ iovem sūm recedis ab hac amentia. ⁊ ñ sacrificas diis. morte morieris ⁊ ruines. Sca fusca ꝓ. Ego parata sum pro dño meo ihū. magis mori q̄ tuamis idolis tuis sacrificare. Scriptum est. Confundantur omēs qui adorant sculptilia. qui glamur in similitudinē suis. Preses dixit. Recede ab hac stultitia ⁊ sacrifica diis. quod si nolueris, p dn̄m accaron. male te finiam.

C. XVI. K. iuni.

Et illa respondit. Iam dudum meli est mori in quā demones adorare. Preses dixit. Fusca filia seroi quare ñ ples illusionē meā? Pro deos magnos morte morieris. tu ⁊ mulier tua manua. quia iana est lie ⁊ tu. Dene ga ei. ⁊ adora deos patre tue. Quod si nolueris verba hec audire. dabo carnes tuas canib; ⁊ volatilib; celi. Et illa spū sō repleta dixit. Terrores tui ⁊ mine tue mulle sunt. quia sponsa xi sum. ⁊ ipso mori desidero q̄ me illuminauit. ut appiem ei casto corde. qui in uat ꝓpinquare ad illum. quod nec oculus vidit. ñ auris audiuit. ñ in cor hominis ascendit. quod ꝓparauit dēs his qui eū toto corde diligunt. Audiens q̄ tiamus verba hec. iussit eas flagellari. Cumq; flagellaretur voluit eam gladio ferire. Videns autem pater eius seroi pedit ad pedes eius dicens. Vne ps̄es iube p duos dies dari nobis induciias. si forte queratur se ad deos. quia unica est mater sue. Preses dixit. Et ego desiderabam ut ñ perire. si; supbia eius ⁊ iamtias nescio cui ñ ñ ⁊ mule eam ñ permitti. Et illa ꝓ. Vanitate uos adoratis qui ūm dn̄m derelinquitis. ⁊ effigies; q̄ sunt sine voce ⁊ sū. audiri dicitis. dēs mēs estis. ⁊ ligno dicitis. adiuua me. Preses dixit. Vultum meum moue? si adhuc tue misereor infamie. Et illa dixit. Miseretur mei dēs. Nam qualis est mīa tua maledictio? Iratus quintian iussit eam mitti in carcerem dicēs. Pro deos magnos ambas eras gladio ferire p̄cipiam. Et illa ꝓ. Deo grās. ⁊ hoc semp optabam. Et uemen tes minis mittentis catenam in colla eius miserunt eas in carcere. Alio die ps̄es sedens pro tribunali. vocauit speculatorē ⁊ dixit ei. Cauc supbas illas de carcere. ⁊ adus nrīs alienas. ⁊ extra ciuitatē sriam accipiant capitale. Et uemens speculator eduxit eas de carcere. trahens eas urbē. Cum autē ducēt eas ad mortem. plorabat oīs multitudo mulierum. Et illa orabat dn̄m dicens. Vne ihū xpe. in manus tuas commendo spm meum. Et facta est uox ad eam dicēs. Non timē fusca. fidē seruasti. eur sum summas ti. ueni ad regnē. suscipiem te angli. Tunc sca fusca dixit ad speculatorem. Sem fili. fac quod tibi imperatum est. Et speculator statim lancea latus eius pforauit. ⁊ tali martyrio dormiuit in pace. Sca ū manua mulier eius tenens corp eius rogauit speculatorē ut eam unā fieret. Qa ⁊ plectū est. ⁊ eis sic fuit una uita. ita ⁊ in morte una ocsa est glā. Corpa ū eay piecerunt in mare. ⁊ p ducta sunt in polita nā p uinciam. in ciuitatē que dr̄ sabiata. ⁊ ordinata dignissime incipta. Transactis autē multoy curriculis annoy occupata est regio illa a pagānis. ⁊ ipsa ciuitas sabiata redacta est in solitudinē usq; in hodiernū die. Passa est autē beata ū go fusca ꝓ mulier ei. Oauia 10 feb in sup dicta ciuitate.

Passio Valentini epi ⁊ mr.

Rogatus addn̄m secūm altitudinem tuā multiplicasti filios hominum. In ipsa multiplicatione illis specialiter addn̄m gratiam. qui unam suam nouerunt creatorem. ita ut corpus ꝓ iāā fiant. Sū beatus interamnensis epc̄s sēs Valentin bene uiuendo meruit inuitis ad vetere. quē uirtutis laterē hominē omni mundo. credentium aīs tradiderunt. Igitur adherentes nobiles nam speculus Celibus Sappollonius. sco lastici uiri cum ap̄ gros lacrima studia desiderasset. apd ceraonem cuē suū oratorē utriq; lingue inuerbe roma hospitabantur. Factum est autē ut unicus ceraonis filius cerimon nomine. iuuenis scolasticus. sic incurrerit egritudinē. ut incurua dorso caput habens interrēma remaneret. Cumq; omēs pene medici qui in urbe roma erant nulla ei possent ratione succurrere. certum quidam fomes tribuni uicū qui dicēt ei. istam passionē acus suo eiecisse germa no. ⁊ curatus est aquoda sēo Valentino epo. quē in tramontanis urbis eius. ⁊ hortatur transmittē ad eū. Denq; ipse puer ex quo curatus est ñ ullum deserit dicens se ad hui bonitatis affectu esse. ⁊ ostium. ut numq̄ ad ea salubrium uellet amoueri instructis. Audiens beatus mistra illum nobiles uiros amicos suos. qui illum rogarent ut ad urbem romam dignaretur uenire. Quē cū ui ceentem eratum hospicio recepisset. ostendit ei filium suum cerimonē. ⁊ cepit petere eū. ut sic curaret germanum fomes. ma ⁊ isti succurrere. Cuses Valentinus epc̄s dixit. Tu si mis curabitur. Et ceraon dixit ad eū. Dimidiam partē substantie mee ⁊ dare disposui.

prima pena.